

ENTREVISTA A

Anna Maria Duran

Anna M. Duran i Casanovas (Granollers, 1946) ha estat la pregonera de la 65a Fira de l'Ascensió. És la titular de l'Educem, centre d'ensenyament granollerí amb 70 anys d'història, l'embrió del qual va ser el Centre d'Ensenyança Mercantil, l'Acadèmia Cots, fundada l'any 1942 pel seu pare, Esteve Duran, Helena Meján i Miquel Castañé. Després de ser-ne la directora per espai de 44 anys, les seves filles, Anna i Mercè, han agafat el relleu al capdevant de l'Educem (ensenyaments obligatoris) i l'Educem 2 (ensenyaments postobligatoris). Són 800 alumnes, de 3 a 20 anys i formació d'adults, i un equip de 80 professors. Està casada amb Josep M. Comas i té 5 néts.

Com ha anat l'experiència com a pregonera?

Per als que som de Granollers de tota la vida, és un reconeixement i un honor; sempre li agrairé aquesta atenció a l'alcalde. Quan t'ho ofereixen, has de dir que sí, és un deure que tens. El vaig basar en els records i el fet de revivir tantes vivències, ha estat un trasbals personal i emocional. Ara, el mateix dia del pregó, vaig dir-me que ho volia disfrutar, i així va ser.

Aquest 2015 compleix 50 anys al món de la docència. Quan va tenir clar que s'hi volia dedicar?

De ben petita, quan vaig començar el batxillerat, als 10 anys, ja volia ser mestra. M'agradava el fet d'atendre les persones, també en el vessant sanitari, de metge de família. Al llarg de la meua vida he portat grups de joves, catequesi, cursos prematrimonials... El donar-se als altres, ho he viscut molt a casa, amb els pares.

Quines satisfaccions dóna aquesta feina?

Veure que l'alumne avança, que quan el trobes al cap dels anys, ha seguit un camí, ha progressat en els estudis i se sent content amb ell mateix. Tothom té habilitats i competències per ser bo com a persona i com a professional. Només cal trobar aquell mestre o professor que t'ajudi a treure aquest potencial.

“Tothom té habilitats i competències, cal trobar el mestre que t'ajudi a treure aquest potencial”

En el pregó va parlar dels grans professionals de l'ensenyament que ha tingut i té Granollers; quins l'han marcada personalment?

La meua primera mestra, la senyoreta Montserrat Vilarodona, és un record entranyable. Al batxillerat, el professor Salvador Llobet, que era tot disciplina -a mi m'agrada molt la disciplina-, i la Margarita Tintó, que donava calidesa. En Manel Galobart, també molt tendre i que alhora es feia respectar. Més que les matèries, recordo l'acolliment i els valors que transmetien.

Des de l'any 1969 fins fa dos anys, ha dirigit l'Educem. Què ha canviat i què es manté d'aquells inicis?

El que no ha canviat és la missió de l'escola, ajudar els infants i joves, acompanyar-los, amb observació, diàleg, coneixement. Cada alumne té les seves capacitats, que hem de potenciar. Els canvis legislatius han variat l'enfocament de cada curs. En el cas de l'FP, als anys 70, ho va capgirar tot. Era una formació professional dissenyada des d'un despatx que no s'adequava a l'objectiu final. En vam intentar corregir les mancances, amb reunions a Madrid, fent-nos sentir des de la patronal. I fent avançar l'ensenyament no reglat, per oferir a l'alumnat opcions de formació i incorporació al món laboral. La llei del 90 va esmenar aquests errors.